

STANKO LASIĆ – ISTINA KOJA BOLI, ALI I OZDRAVLJUJE!

Stanko Lasić, jedno od umnijih hrvatskih pera, nekada zaludeni komsomolac i pristaša NOB-e, u svojoj najzrelijoj dobi- u Autobiografskim zapisima – potresno lamentira nad sudbinom najboljeg prijatelja. Naime, partizani su ubili Lasićevog najboljeg prijatelja Miljenka Tusuna i njegovu majku Šteficu, ženu i sina velikog župana u Karlovcu:

...“Muhi nije krilo otkinuo (Miljenko, op. J.K.), a kamoli ju zgazio... tek je išao prema osamnaestom rođendanu...Smaknuće Miljenka i njegove majke zločin je prvoga reda...Nije se radilo o ovoj ili onoj samovolji, ovakvoj ili onakvoj pogrešci. Riječ je o strategiji, o sistemu: **pobiti što više budućih potencijalnih neprijatelja. Miljenko je dio one goleme povorke tisuća i tisuća nevinih ljudi koje smo u pobjedničkom slavlju pogubili mi, osloboditelji zemlje.**

Država rođena u takvom zločinu morala je propasti. Kad tad...U zločinu se rodila, u zločinu je rasla i u zločinu je i nestala.“

Tako Lasić i – spasi dušu! A što je s onima koji svake godine hodočaste na poklonstvo u Kumrovec onome koji je zapovjedio sve te strašne zločine?!

Da li bi to sve ponovili!?

Stanko Lasić, Autobiografski zapisi, str. 209.